

[Forsvarsministeren.]

ment. Forholdet er det, at vi har ca. 8 000 Mand i Geledet hvert halve Aar til Uddannelse — vi maa stadig væk se bort fra de Rekrutter, som er inde, og som, efterhaanden som de bliver uddannet, skal afløse dem, der er uddannet. Altsaa har vi 8 000 Mand til Raadighed, naar der er gaaet et halvt Aar. Af disse skal vi ifølge den Overenskomst, der er indgaaet, hvis den bliver effektueret, aflevere Halvdelen til Besættelsen af Tyskland; vi skal bruge mindst 1 300 Mand ved Grænsen, og vi skal bruge 1 000—1 200 Mand til normal Bevogtning af vore egne Kaserner og Depoter og have en vis Styrke paa Bornholm foruden dem, der er bundet i den almindelige Flygtningebvogtning. Naar man lægger disse Tal sammen, kan jeg ikke se rettere end, at Regnestykket gaar op, det kommer til at passe nøjagtigt. Der er ikke hos mig nogen sadistisk Lyst til at holde mere Mandskab inde, end de foreliggende Opgaver betinger, og jeg tør sige, at der er ikke een Mand mere inde, end der er Brug for, der er ikke een overflødig Mand inde, overhovedet ikke.

Dernæst vil jeg sige, i Tilslutning til, hvad det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft sagde, at det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen bør erindre, at vi siden Efteraaret 1945 staar over for den Opgave at skulle bygge en fuldkommen ny Hær op. Af de Grunde, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft nævnte, er alle de ældre Aargange ude af Betragtning; de er uden Kendskab til de moderne Vaaben, som Uddannelsen foregaar med nu. Det første Hold, der virkelig kunde bruges til effektive Bevogtningsopgaver, er det, der kom ind i November 1945, og som har faaet en regulær Uddannelse. I Øjeblikket har vi, hvis der skulde komme en eller anden Situation, der af os maatte kræve en effektiv Bevogtning, alt iberegnet nødtørftigt Materiel og nødtørftige Beholdninger til, siger og skriver, 20 000 Mand, medens vi efter den Forsvarsordning, som det ærede Medlems Parti var med til at gennemføre i 1937, havde Vaaben, Beholdninger og Reserveholdninger til en Mobiliseringsstyrke paa 100 000—120 000 Mand. Saadan er Forholdet, og derfor synes jeg egentlig, det ærede Medlem er kommet lovlig tidligt med sine Krav om Reduktioner i Øjeblikket.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Johs. Christiansen: Jeg skal ikke forsøge at følge den højtærede Forsvarsmini-

ster ind i Krostuen, men vil blot gøre den Bemærkning, at jeg ikke, i hvert Fald ikke bevidst har givet mine Ord nogen speciel Drejning mod Ministeren. Jeg har slet og ret forsøgt at faa belyst de Forhold, som jeg har ført frem. Ministeren har svaret, men jeg kan ikke erkende, at Ministeren har svaret klart eller udtømmende paa det, jeg har spurgt om. Jeg har nu gentagne Gange spurgt: Hvad anvender man 20 000 Mand til aarlig, hvilke Opgaver er det, man har givet dem? Over for dette har Ministeren givet Rigsdagen nogle Tal. Hvis man lægger disse Tal sammen, saa viser det sig — som jeg allerede har sagt her —, at der vil kunne spares ca. 5 000 Mand aarlig i Indkaldelserne, og Ministeren har søgt at tale uden om dette. Jeg har endnu ikke forstaaet, hvad disse sidste 5 000 Mand er nødvendige for, og hvad de eventuelt skal bruges til.

Jeg har stillet det Spørgsmaal, som jeg heller ikke har faaet Svar paa, om de 4 000 Mand, som Ministeren nævnte i Forbindelse med de 4 000 i Brigaden, de 4 000, der gaar til Uddannelse, medens Brigaden ligger i Tyskland, da skal have en anden Uddannelse end de 3 000—4 000 Mand, som Ministeren nævnte i første Omgang, om der er Tale om to forskellige Uddannelser. Hvis ikke der er det, saa maa der blive 4 000—5 000 Mand for mange inde.

I Anledning af de Bemærkninger, den højtærede Minister gjorde til mig om mit Partis Medvirken dels til Ordningen af 1937, dels til de Bevillinger og Bemyndigelser, der er givet i 1945, vil jeg sige, at jeg har ikke et Øjeblik bestridt, at Det radikale Venstre har været medvirkende ved disse Løjligheder. Men jeg forstaaer ikke, hvorfor Ministeren lægger sin Polemik op i det Plan. Det har overhovedet ingen Forbindelse med de Ting, jeg har fremført, og det kan kun tjene til at lægge et Taageslør over det, der er det egentlige i vor Diskussion: Spørgsmaalet om, hvorvidt Ministeren vil være med til at diskutere Indkaldelserne, eller Ministeren ikke vil være med til det.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Svend Nielsen: Det forekommer mig at være et noget uhyggeligt Perspektiv, Forsvarsministeren rullede op i sidste Omgang. Vi faar nemlig at vide om en meget stor Del af den Udrustning, vi faar til den danske Hær, at vi praktisk talt intet har at sige over selv, hvilke Typer den skal bestaa af o. s. v. Det kommer saadan